

стосъ подразбира нѣщата малко по-другояче. Много страненъ човѣкъ е билъ той. Сега да ви направя едно сравнение. Има нѣща въ свѣта възможни и има нѣща невъзможни. Дъщерята на онзи циганинъ може ли да стане невѣста на царския синъ? Никога. Тя може да си въобразява това, но възможно ли е? Не е възможно. Още по-невъзможно е да станете въ тоя свѣтъ братъ или сестра на Христа. Защо тази циганка не може да стане невѣста на царския синъ? Защото, за да стане такава, трѣбва въ жилитѣ ѝ да тече царска кръвъ. Слѣдователно, на онази мома, която може да си въобрази, че може да вземе царския синъ, казвамъ: Ти само си въобразявашъ за нѣщата, които не може да станатъ. — Защо? — Защото въ тебе не тече царска кръвъ. Даже и да тече, пакъ има извѣстна невъзможностъ. Може царскиятъ синъ да има извѣстни капризи — не те обича. И той тогава не може да се ожени за тебе. Слѣдователно, нѣкои искатъ да кажатъ, че много е лесно да бждемъ братя. Всѣки може да каже, че е братъ, но Христосъ какво казва? И дъщерята на циганина може да каже: „И азъ ще се ожения за царския синъ“. И тя може да си прѣдстави, че се е оженила за него, че всѣка вечеръ се жени за царски синъ. И знаете ли, на какво ще замяза това? Единъ българинъ, който се е завърналъ отъ чужбина, заварилъ майката и дъщерята да плачатъ. Пита той, какво е, защо плачатъ, а майката разправя: „Снощи нашата дъщеря е сънувала, че се е оженила за царския синъ и родила дѣте, но дѣтето умрѣло и сега плачемъ за умрѣлото дѣте на царския синъ“. Бащата се почудилъ и казалъ: „Такива глупави хора като васъ не съмъ видѣлъ на свѣта и, ако не видя по-глупави хора, нѣма да се върна при васъ.“ И почналъ той да странствува, пакъ въ България, но не въ тази, сегашната, а въ едноврѣмешната България, прѣди 10,000 години. Странствувалъ дълго и намѣрилъ единъ българинъ — тогава въ тази култура гашитѣ били на мода — и този българинъ далъ